

[Thestrup.]

fremstille et helt nyt forslag til en husleje-lov. Jeg er temmelig sikker på, at hvis de ærede medlemmer tænker sagen nærmere igennem, vil de indrømme, at det ville være umuligt for os at gøre det, uden at vi fik så meget medhjælp, at vi måtte overtage hele boligministeriet, i hvert fald for en vis tid, og det tror jeg ikke er efter de ærede medlemmers ønske.

Else-Merete Ross: Det ærede medlem hr. Finn Poulsen sagde noget om, at jeg indså værdien af venstre, og at han ligesom havde på fornemmelsen, at jeg var ved at vende tilbage til moderpartiet eller noget i den retning. Når jeg særlig henvendte mig til det ærede medlem hr. Finn Poulsen, var det, fordi jeg troede, at der var større forståelse mellem os. Jeg havde på fornemmelsen, at det ærede medlems opfattelse gik i retning af, hvad der var i lovforslaget, idet han nemlig principielt sagde, at de 3 hovedspørgsmål var der ikke noget i vejen med. Men nu forstår jeg altså, at når man ikke kan få en stor, samlet revision af boliglovgivningen, vil det ærede medlem ikke medvirke. Det er der altså ikke noget at gøre ved, men det er meget beklageligt. Det oplevede vi også under forhandlingerne om loven om boligbyggeri, hvor jeg havde den fornemmelse, at der ikke var store skel mellem partiet venstre og regeringspartierne.

Så blev der sagt noget om, at jeg på mit partis vegne ikke kunne skitsere et forslag, og det indrømmer jeg. Jeg har meget begrænsede ideer om, hvad der skal ske, men netop fordi jeg synes, der er så mange problemer, så mange sider af spørgsmålet, ville jeg gerne høre lidt mere detaljeret, hvad partiet venstre ville, hvad det konservative folkeparti ville, så man ligesom kunne slå det sammen i én pulje og se, når vi faktisk er enige om, at der ikke er så meget, der skiller os, hvad det virkelig er, der skiller os. Det var det, jeg efterlyste. Men jeg kan forstå, at det kan vi ikke få at vide denne gang, og jeg forstår, at regeringspartierne så selv må tage ansvaret for denne lov.

Kai Moltke: Jeg skal fatte mig i kort-hed. Først til den højtærede boligministers

påstand om, at lejerbeskyttelsen ikke udvikles ved den fortsatte liberalisering, fordi man har uopsigeligheden. Det eneste eksempel, der fra socialdemokratisk side har været nævnt i forbindelse med afskaffelsen af denne beskyttelse, er det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersens eksempel fra Hurup med stigningen fra 95 kr. til 210 kr., som nu skal prøves ved domtolene. Det tyder dog på, at der er en vis risiko, og risikoen bliver da altid større, hvis denne beskyttelse f. eks. ved revision om et år ikke længere findes. Så kommer de såkaldt frivillige aftaler, som er tvungne, og derfor kan jeg ikke godkende dette argument.

Derefter til det næsten traditionelle spørgsmål om sen fremsættelse og sen aflevering. Vi har haft 1 sættemøde, og vi har haft 1 møde i udvalget, hvor en af boligministeriets juridiske sagkyndige var med til at gennemgå den juridiske mening med paragrafferne, hvilket også er nødvendigt, i særdeleshed når det drejer sig om et dokument som lejeloven.

Vi har endvidere haft en gennemgang af besvarelser af spørgsmål, stillet til den højtærede boligminister, men mellem denne gennemgang af spørgsmål og fristen for ændringsforslagenes indgivelse var der kun tidsrummet fra om eftermiddagen til kl. 1 næste formiddag.

Hvad er det for en ny udvalgspraksis, man vil have? Skal man stille ændringsforslag, før man har hørt den juridiske udlægning af loven? Skal man være selvlog og stille ændringsforslag, før man har hørt den højtærede boligminister gennemgå sine fortolkninger af spørgsmålene? Ja, det kan man selvfølgelig gøre, men hvor er vi så henne? Det ville være respektløshed ikke at ville høre på 2 sådanne autoriteter, men foregribe det hele ved at møde med færdige forslag uden at høre andres mening.

Så kommer jeg til frygten for, at denne paragraf — jeg tror, det var den om anvendelse af lejligheder til mindstbemidlede — skulle betyde ekspropriation. Ja men det er jo ikke ekspropriation til fordel for en enkelt person. I § 136 i lov om leje har vi en lang skala over, hvem der må udlejes til i de forskellige kommuner, til hvor mange personer efter lejlighedens værelseantal, hvor mange børn o. s. v., o. s. v. —